

Enkeltudgifter (Aktiv socialpolitik, § 81) - afgrænsning til andre bestemmelser

Aktiv-rpt

Status: Gældende

Senest revideret den 2. januar 2012

Princippet i loven er, at når der er en speciel paragraf for det ansøgte, skal denne paragraf bruges primært.

I det følgende redegøres for § 81 i forhold til

1. § 11
2. § 25 a
3. § 85
4. § 81 i forhold til § 52, stk. 4 og § 52 a, nr. 3 i lov om social service
5. § 41 og § 100 i lov om social service
6. forsørgelse m.v. i Kriminalforsorgens regi
7. konkursloven (offentlig gældssanering)

Ad 1. § 81 i forhold til § 11:

Hovedreglen er, at såfremt der foreligger en socialbegivenhed der bevirker, at pgl. ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen og familiens forsørgelse, skal løbende udgifter til forsørgelse, herunder faste udgifter, afholdes efter § 25 og/eller § 34.

Undtaget herfra er

- betaling af restance vedr. en løbende ydelse, når det kan anses som formålstjenstlig, fx. betaling af A-kasse kontingent,
- situationer, hvor § 25 og § 34 er udelukket, men hvor der kan konstateres en socialbegivenhed der har medført et indtægtstab, eller anden form for udækket periode, fx en uddannelsessøgende, der af § 12 er udelukket fra kontanthjælp, kan der ydes hjælp efter § 81, fx til betaling af husleje i en overgangssituation.

Ankestyrelsen har endvidere i principafgørelse 250-09 fundet, at en ansøger, der havde en sag om separation under behandling i statsforvaltningen, havde ret til at få dækket nødvendige udgifter til mad og husleje efter § 81, indtil bevilling af separation forelå. Ankestyrelsen tog udgangspunkt i, at ansøger ikke blev forsørgt af ægtefællen, og at kommunen ikke havde mulighed for at pålægge ægtefællen at opfylde denne forpligtelse. Kommunen kunne ikke afvise ansøger den nødvendige hjælp.

Ad 2. § 81 i forhold til § 25 a:

Engangshjælp efter aktivlovens § 25 a udelukker ikke, at der kan ydes hjælp efter § 81 til enkeltudgifter.

Bemærk A-7-04 hvor Ankestyrelsen fandt, at der kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens § 81 samtidig med, at der blev ydet engangshjælp efter § 25 a. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ikke af § 81 og heller ikke af bemærkningerne til lovforslaget om bagudbetalt kontanthjælp og om engangsydelse, L 161, fremgik, at der ikke kunne ydes hjælp efter § 81, samtidig med, at der blev ydet engangshjælp efter § 25 a. Derimod var det udtrykkeligt nævnt i aktivlovens § 34, stk. 3, og i lovbemærkningerne, at der ikke samtidig med engangsydelsen kunne ydes hjælp efter § 34, dvs. den særlige støtte til personer, som havde høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Det måtte derfor lægges til grund, at det alene var denne ydelse, som engangshjælpen afskar fra.

Ad 3. § 81 i forhold til § 85:

§ 85 er specialparagraffen, når det drejer sig om hjælp til flytning, herunder boligindskud, flytteudgifter m.v.

Hvis betingelserne i § 85 ikke er opfyldt, kan § 81 bringes i anvendelse.

Ad 4. § 81 i forhold til § 52, stk. 4 og § 52 a, nr. 3 i serviceloven:

- § 52, stk. 4 anvendes på situationer, hvor behovet for enkeltudgifter har sammenhæng med barnets/den unges særlige behov for støtte, fx. betaling af et formålstjenligt ferieophold for familien.
- § 52 a, nr. 3 anvendes i de situationer, hvor barnets tarv er truet, og hvor en økonomisk hjælp kan afværge at barnet anbringes uden for hjemmet eller hvor der kan ske en hurtigere hjemtagelse af barnet, fx. betaling af en huslejerestance for at undgå udsættelse af bolig.
- § 81 anvendes, når trussel mod barnets tarv ikke er det primære i sagen.

Ad 5. § 81 i forhold til § 41 og § 100 i serviceloven:

Dækning af merudgifter ved forsørgelse af et handicappet barn i hjemmet afholdes efter § 41.

Dækning af merudgifter til personer over 18 år med ophold i eget hjem afholdes efter § 100.

Ad 6. Forsørgelse m.v. i Kriminalforsorgens regi:

De udgifter der er forbundne med en persons ophold i en af kriminalforsorgens institutioner, afholdes af kriminalforsorgen. Dette uanset om det drejer sig om de direkte forsørgelsesudgifter så som kost m.v. eller om det drejer sig om medicin, briller eller sygebehandlingsudgifter.

De udgifter der er forbundne med en persons løsladelse, kan efter en konkret vurdering afholdes efter § 81. Dette kunne fx. være beklædningshjælp eller indskud til bolig, jf. bek. nr. 559 af 21/6-00.

Bemærk

at Ankestyrelsen i A-29-02 har fastlagt, at der fortsat kan ydes hjælp til beklædning til en indsat i forbindelse med udgang, selvom der er sket en ændring i ordlyden i bekendtgørelsens § 9 i forhold til den tidligere bekendtgørelse. Ankestyrelsen lagde vægt på, at hjælp til beklædning under udgang som udgangspunkt altid måtte betragtes som resocialisering og således som et led i løsladelsen.

Ad 7. § 81 i forhold til konkurslovens regler om offentlig gældssanering:

Konkurslovens regler om offentlig gældssanering vil gå forud for gældssanering efter § 81.

Ved ansøgning om gældssanering efter § 81 skal man være opmærksom på denne mulighed.

Efter konkursloven kan der i modsætning til § 81 medtages offentlig gæld.

Henvisninger:

Love:

- Lov om aktiv socialpolitik, [§ 11](#), [§ 14](#), [§ 25](#), [§ 34](#) og [§ 81](#).
- Lov om social service, [§ 41](#), [§ 52](#) og [§ 100](#).

Bekendtgørelser:

- Socialmin. [bek. nr. 559 af 21/6-00](#) om kontanthjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus.

Vejledninger:

- Socialmin. vejl. nr. 39 af 5/3-98 om aktiv socialpolitik, [pkt. 398-405](#).

Principafgørelser:

- [178-10](#) Kommunen kunne ikke meddele afslag på økonomisk hjælp til rengøring af en lejlighed udelukkende med den begrundelse, at der med hjælpen ville være tale om indirekte støtte til boligforeningen, og at boligforeningen havde rekvireret hjælpen. Det var kritisabelt, at kommunen ikke havde iværksat en undersøgelse af behovet for hjælp allerede, da den modtog henvendelse fra boligforeningen om, at der var akut behov herfor. Den ansøgte udgift havde ikke sit udspring i, at udlejer efterfølgende havde iværksat og betalt for oprydning/rengøring af lejligheden.
- [250-09](#) Ansøger, der havde en sag om separation under behandling i statsforvaltningen, havde ret til at få dækket nødvendige udgifter til mad og husleje efter aktivlovens bestemmelse om enkeltydelser, indtil bevilling af separation forelå. Ankestyrelsen tog udgangspunkt i, at ansøger ikke blev forsørget af ægtefællen, og at kommunen ikke havde mulighed for at pålægge ægtefællen at opfylde denne forpligtelse. Ansøger var således uden forsørgelsesgrundlag, mens sagen om separation var under behandling. Kommunen kunne derfor ikke afvise ansøger den nødvendige hjælp.
- [A-17-08](#) Hjælp til løbende udgifter i sommerferien til en kvinde i ubrudt uddannelsesforløb kunne ikke betragtes som en rimeligt begrundet enkeltudgift. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at udgifterne var forudselige, og at hun efter en konkret økonomisk vurdering skønnedes at have haft mulighed for at spare op til udgiften. Ankestyrelsen fandt, at afholdelse af udgifterne på ansøgningstidspunktet ikke var af helt afgørende betydning for kvinden eller familiens livsførelse. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at udgifterne ikke havde akut karakter, da der var tale om faste løbende udgifter over flere måneder. Det forhold, at kvinden mente sig berettiget til at holde sommerferie i to måneder sammen med sine børn, kunne ikke medføre et andet resultat.
- [A-10-08](#) Der kunne dispenseres fra betingelsen i aktivloven om, at der skulle ansøges om hjælp, før udgiften blev afholdt. Ansøgning om hjælp til boligindskud, halv måneds husleje og flytteomkostninger var modtaget i kommunen, efter ansøger havde underskrevet lejekontrakt. Det kunne dog ikke udelukkes, at ansøger telefonisk havde oplyst kommunen om, at hun havde fået tilbudt en lejlighed. Der var ikke krav om, hvilken form ansøgningen skulle have. Ansøger havde ret til hjælp til boligindskud efter aktivloven, da flytning til ny lejlighed forbedrede ansøgers boligforhold, og ansøger ikke selv havde mulighed for at afholde denne udgift. Der var ikke ret til hjælp til en halv måneds husleje og flytteomkostninger, da ansøger selv havde haft mulighed for at spare op til disse udgifter.
- [A-9-07](#) Befordringsudgifter til behandling på hospital kunne ikke anses for rimelig begrundet enkeltudgift efter aktivlovens § 81, selvom borgeren var henvist til hospitalet af egen læge, idet borgeren kunne have valgt at modtage behandlingen på et behandlingssted, der lå nærmere hans bopæl. Hvis borgeren havde været behandlet på nærmeste behandlingssted ville amtet have dækket befordringsudgiften.
- [A-8-07](#) Der var ikke ret til hjælp efter aktivlovens § 81 til dækning af udgifter til advokatsalær. Begrundelsen for afgørelsen var, at aktivlovens regel om enkeltudgifter ikke havde til formål at supplere de særlige ordninger om retshjælp, fri proces m.v., som eksisterede i anden lovgivning. Ankestyrelsen fandt således, at disse ordninger gjorde op med mulighederne for at få retshjælp.
- [A-4-05](#) En ansøgning om hjælp til boligindskud skulle behandles såvel efter aktivlovens regel om enkeltudgifter som efter aktivlovens regel om flytning.
- [A-29-02](#) Der kan fortsat ydes hjælp til beklædning til en indsat i fængsel i forbindelse med udgang, selv om der er sket en ændring af ordlyden i bekendtgørelsen, i forhold til ordlyden i den tidligere gældende bekendtgørelse. De tidligere udsendte principafgørelser vedrørende hjælp til beklædning til indsatte gælder således fortsat.
- [A-18-02](#) En straffasoner var berettiget til hjælp til betaling af et 3-dages kursus, der havde til formål at han kunne forny et udløbet røgdykkerbevis samt en sundhedsattest. Ankestyrelsen fandt, at udgifterne til røgdykkerkurset og sundhedsattesten kunne betragtes som rimeligt begrundede enkeltudgifter. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der var tale om et meget kort kursus med et helt konkret formål, og at kurset var af afgørende betydning for ansøgerens tilværelse, herunder jobmuligheder ved løsladelsen.
- [O-3-99](#) En ansøgning om hjælp til betaling af en varmeefterregning vedrørende en fraflyttet bolig skulle behandles efter reglerne i bistandslovens § 46 (nu aktivlovens § 81) og ikke efter § 37 a (nu aktivlovens § 34).